

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Кузнецов О.Г., гр. ПТпр-27

Науковий керівник – д-р техн. наук, проф. М.О. Янчева
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сьогодні в умовах світової економіки технічне регулювання є основною складовою національної політики у сфері якості, яка зорієнтована на потреби людини. Саме стан системи технічного регулювання свідчить про технологічний прогрес будь-якої країни, конкурентоспроможність її продукції та технічну спроможність її виробників та оцінювачів відповідності. Складниками української «інфраструктури забезпечення якості» є: стандартизація, метрологія, оцінка відповідності, акредитація, нагляд та захист прав споживачів.

В останні роки значно змінилася структура вітчизняного продовольчого ринку: з'явилися нові, що раніше не вироблялися, продукти харчування; збільшилося використання харчових добавок; виріс попит на готові продукти й напівфабрикати й одночасно – на натуральні, екологічно чисті вироби; розширилася мережа підприємств громадського харчування. Як і колись, користується підвищеним споживчим попитом харчова продукція, що випускається за стандартами. Це гарантує виробнику, що його товар конкурентоспроможний, а споживачеві – високу якість і безпеку продукту. Актуальними стають питання у плані подальшої розробки стандартів, гармонізованих з міжнародними аналогами. Це не могло не позначитися на нормативному фонді: кількість національних стандартів практично на всі види харчової продукції неухильно зростає. Встановлено, що залишається актуальною проблема якості та безпеки питної води, хлібопродуктів, чайної та іншої продукції з рослинної сировини.

Проте, перевіркамі якість не підвищити. Має бути державна політика сприяння випуску якісної продукції, впровадження сучасних методів менеджменту, підвищення відповідальності виробників та постачальників за введення в обіг дефектної продукції.

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що в свою чергу є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики. Отже, залишається ще великий обсяг роботи на шляху України до Європейського Союзу та його ринку у сфері технічного регулювання та створення спільного з ЄС ринку.